

Rolnummer 781
Arrest nr. 61/95 van 12 juli 1995

A R R E S T

In zake : het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van artikel 4 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 20 april 1994 tot wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, ingediend door de v.z.w. Beroepsvereniging van Afvalverwijderaars.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters L. De Grève en M. Melchior, en de rechters L.P. Suetens, H. Boel, L. François, J. Delruelle en H. Coremans, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van voorzitter L. De Grève,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* * *

I. *Onderwerp van het beroep*

Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 26 oktober 1994 ter post aange-tekende brief en ter griffie is ingekomen op 27 oktober 1994, is beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 4 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 20 april 1994 tot wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 29 april 1994, in zoverre die bepaling de artikelen 15, §§ 1 en 2, en 43, §§ 1 en 2, van voormeld afvalstoffendecreet wijzigt, door de v.z.w. Beroepsvereniging van Afvalverwijderaars, met maatschappelijke zetel te 1170 Brussel, Terhulpsesteenweg 164.

II. *De rechtspleging*

Bij beschikking van 27 oktober 1994 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er geen aanleiding was om artikel 71 of 72 van de organieke wet toe te passen.

Van het beroep is kennisgegeven overeenkomstig artikel 76 van de organieke wet bij op 10 november 1994 ter post aangetekende brieven.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 15 november 1994.

De Vlaamse Regering, Martelaarsplein 19, 1000 Brussel, heeft een memorie ingediend bij op 29 december 1994 ter post aangetekende brief.

Van die memorie is kennisgegeven overeenkomstig artikel 89 van de organieke wet bij op 7 februari 1995 ter post aangetekende brief.

De verzoekende partij heeft een memorie van antwoord ingediend bij op 7 maart 1995 ter post aangetekende brief.

Bij beschikking van 4 april 1995 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, verlengd tot 26 oktober 1995.

Bij beschikking van 23 mei 1995 heeft het Hof de zaak in gereedheid verklaard en de dag van de terechtzitting bepaald op 15 juni 1995.

Van die beschikking is kennisgegeven aan de partijen en hun advocaten bij op 23 mei 1995 ter post aangetekende brieven.

Op de openbare terechtzitting van 15 juni 1995 :

- zijn verschenen :

. Mr. M. Van Passel en Mr. J. Cuypers, advocaten bij de balie te Antwerpen, voor de verzoekende partij;

. Mr. P. Van Orshoven, advocaat bij de balie te Brussel, voor de Vlaamse Regering;

- hebben de rechters-verslaggevers H. Coremans en L. François verslag uitgebracht;

- zijn de voornoemde advocaten gehoord;

- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *Onderwerp van de bestreden bepalingen*

Artikel 4 van het decreet van 20 april 1994 tot wijziging van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen vervangt in laatstgenoemd decreet artikel 15 door een nieuw artikel waarvan de paragrafen 1 en 2 luiden :

« § 1. Elke gemeente draagt er, al dan niet in samenwerking met andere gemeenten, zorg voor dat de huishoudelijke afvalstoffen op regelmatige tijdstippen worden opgehaald of op andere wijze worden ingezameld.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van dit decreet worden de ophaling en inzameling van huishoudelijke afvalstoffen bij gemeentelijk reglement geregeld. »

Hetzelfde artikel vervangt in dat decreet artikel 43 door een nieuw artikel waarvan de paragrafen 1 en 2 luiden :

« § 1. Wanneer dit nodig is voor de uitvoering van het geldende afvalstoffenplan, milieubeleidsplan of sectoraal uitvoeringsplan en het privé-initiatief ontoereikend is om de doelstellingen van het afvalstoffenbeleid, zoals bepaald in artikel 5 van dit decreet, te verwezenlijken, en bij ontstentenis van een initiatief langs de Vlaamse Milieuholding, kan de OVAM inrichtingen voor de verwijdering of nuttige toepassing van afvalstoffen oprichten, overnemen en exploiteren, alsook participeren in ondernemingen waarvan de activiteiten bijdragen tot de verwezenlijking van voormelde doelstellingen.

§ 2. De OVAM kan, op vraag van de Vlaamse Milieuholding of van één van haar dochterondernemingen, meewerken aan en participeren in initiatieven van de Vlaamse Milieuholding zoals bedoeld in § 1. »

IV. *In rechte*

- A -

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

Verzoekschrift

A.1. Verzoekster heeft het vereiste belang en de hoedanigheid om het beroep in te stellen. Het maatschappelijk doel van de beroepsvereniging is onderscheiden van het algemeen belang en is niet beperkt tot de individuele belangen van haar leden. Verzoekster heeft belang bij het instellen van het beroep omdat de aangevochten bepalingen niet enkel de belangen van haar leden schaden, maar ook het belang van de beroepsvereniging zelf.

Het beroep is bovendien binnen de wettelijk voorgeschreven termijn ingesteld.

Memorie van de Vlaamse Regering

A.2. Een natuurlijke persoon of rechtspersoon moet doen blijken van een belang bij het instellen van een beroep tot vernietiging. Van een belang doet slechts blijken hij die door de bestreden bepalingen rechtstreeks en ongunstig in zijn rechtstoestand kan worden geraakt. Meer bepaald met betrekking tot verenigingen zonder winstoogmerk is onder meer vereist dat het maatschappelijk doel van de vereniging van bijzondere aard is en derhalve onderscheiden van het algemeen belang, dat het collectief belang niet beperkt is tot de individuele belangen van de leden en dat het maatschappelijk doel door de bestreden norm kan worden geraakt.

Blijkens de statuten van de verzoekende partij bestaat haar maatschappelijk doel in niets anders dan het algemeen belang en de individuele belangen van haar leden. Hoe dan ook kan niet worden ingezien hoe het maatschappelijk doel dat wordt omschreven als « (het) vertegenwoordigen (van de leden van de verzoekende partij) in elk overleg en in alle onderhandelingen die zij zal voeren met de overheid, de pers of industriële partners », het aanmoedigen van het « onderzoek naar de best mogelijke oplossing voor de milieubescherming » of het « helpen bij de vorming van een beter begrip van de hedendaagse en toekomstige aspecten van de problematiek van de afvalverwijdering en de plaats van die problematiek en het leven en het milieu van de mens » zou kunnen worden geraakt - laat staan ongunstig - door de bestreden decreetsbepalingen.

Het beroep is bijgevolg niet ontvankelijk bij gebrek aan belang.

Memorie van antwoord

A.3. Verzoekster getuigt wel degelijk van het vereiste belang tot het instellen van het beroep. Het maatschappelijk doel van verzoekster is onderscheiden van het algemeen belang en is niet beperkt tot de individuele belangen van haar leden.

Verzoekster verdedigt onder meer de belangen van haar leden naar buiten toe, wanneer de leden afzonderlijk hun rechten niet of onvoldoende kunnen doen gelden of de overheid verzoekster als gesprekspartner aanvaardt doch niet haar afzonderlijke leden.

Dat blijkt uit de manier waarop verzoekster is georganiseerd. Ze telt niet alleen regionale afdelingen maar ook thematische werkgroepen, die met de overheid contacten leggen ter verdediging van de privé-bedrijven die in de milieuzorg werkzaam zijn.

Er werd voor de aangesloten leden een gedragscode opgesteld, die rekening houdt met het algemeen belang maar die tevens uitdrukking geeft aan het collectief belang van de privé-sector, dat geenszins samenvalt met het algemeen belang.

Verzoekster kan dus wel degelijk een eigen belang laten gelden, zodat haar beroep ontvankelijk is.

Ten gronde

Verzoekschrift

A.4.1. De bestreden bepalingen schenden het in de artikelen 10 en 11 van de Grondwet neergelegde gelijkheids- en niet-discriminatiebeginsel. De verzoekende partij wordt niet gelijk behandeld met enerzijds de gemeenten en anderzijds de Vlaamse Milieuholding en haar dochterondernemingen.

A.4.2. Het eerste middel is gericht tegen het gewijzigde artikel 15, §§ 1 en 2, van het decreet van 2 juli 1981. Krachtens dat artikel krijgt de gemeente de verplichting opgelegd de ophaling en inzameling van huishoudelijke afvalstoffen en daarmee gelijkgestelde afvalstoffen te reglementeren en uit te voeren, waardoor de privé-ondernemingen op dat vlak in het geheel niet meer actief kunnen zijn. Daar thans de gemeenten verplicht worden om zelf, en in die mate, in de ophaling en de inzameling te voorzien, wordt een belangrijk deel van de niet-huishoudelijke afvalstoffen onttrokken aan de vrije markt.

A.4.3. Het tweede middel is gericht tegen artikel 4 van het decreet van 20 april 1994 en is als volgt geformuleerd :

« Aangaande de participatie met de OVAM in uitvoering van het geldende afvalstoffenplan, milieubeleidsplan of sectoriaal uitvoeringsplan, bestaat er een ongelijkheid tussen de gegadigden in participatie.

Er kunnen zich de volgende verschillende mogelijkheden voordoen :

1. Toereikend privé-initiatief en toereikend initiatief langs de Vlaamse Milieuholding.

- Er is geen participatie mogelijk met de privé-sector.
- Er is wel participatie mogelijk met de Vlaamse Milieuholding, op vraag van deze laatste, ingevolge artikel 43, § 2.

Dit betreft een schending van artikel 10 en 11 van de Grondwet.

2. Toereikend privé-initiatief en ontoereikend initiatief langs de Vlaamse Milieuholding.

- Geen participatie met de privé-sector en de OVAM (artikel 43, § 1).
- Op vraag van de Milieuholding, wel participatie met de Vlaamse Milieuholding.

Er kan in dit geval een ontoereikend initiatief zijn langs de Vlaamse Milieuholding, die voorbeeld (lees : bijvoorbeeld) via haar dochtermaatschappijen Vlar of Indaver, waardoor er tussen de privé-ondernemingen en de OVAM geen participatie meer mogelijk is.

Het bestaan van de Vlar op zich, of van een programma van de Vlar in het kader van haar maatschappelijk doel, zelfs indien dit ontoereikend is, is voldoende om te stellen voor de Vlaamse Milieuholding dat er een initiatief is en dus participatie met de privé-sector onmogelijk is.

Schending van artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

3. Ontoereikend privé-initiatief en toereikend initiatief langs de Vlaamse Milieuholding.

- Geen participatie mogelijk met de privé-sector en de OVAM.
- Op vraag van de Vlaamse Milieuholding kan er echter wel participatie zijn met de Vlaamse Milieuholding.

Hier zou kunnen gesteld worden dat de ongelijkheid verantwoord kan zijn, omdat de privé-sector zelf geen toereikend initiatief heeft genomen.

4. Ontoereikend privé-initiatief en ontoereikend initiatief langs de Vlaamse Milieuholding.

- Geen participatie mogelijk met de privé-sector, vermits er een initiatief, zelfs een ontoereikend, is van de Vlaamse Milieuholding.

- Met de Milieuholding is medewerking en participatie mogelijk volgens artikel 43, § 2.

Schending van artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

5. Ontoereikend privé-initiatief en geen initiatief langs de Milieuholding.

- Enkel in dit geval is participatie mogelijk tussen de privé-ondernemingen en de OVAM. »

Memorie van de Vlaamse Regering

A.5.1. De verzoekende partij geeft het nieuwe artikel 15, §§ 1 en 2, van het decreet van 2 juli 1981 een draagwijdte die het niet heeft. De regel, neergelegd in artikel 15, § 1, van dat decreet, dat de gemeenten er zorg voor dragen dat de huishoudelijke afvalstoffen op regelmatige wijze worden opgehaald of ingezameld, impliceert geenszins dat gemeenten die ophaling of inzameling zelf of in onderlinge samenwerking effectief moeten uitvoeren, zodat zij of hun intercommunales die taak niet langer zouden kunnen opdragen aan particuliere ondernemingen. Het enige rechtsgevolg van de bestreden bepaling is dat de gemeenten verantwoordelijk zijn voor de ophaling of inzameling van de huishoudelijke afvalstoffen, ongeacht of zij dit zelf doen dan wel die taak opdragen aan particuliere afvalophalingsondernemingen. Het nieuwe artikel 15, § 2, van het decreet van 2 juli 1981 strekt er uitsluitend toe de gemeenten op te dragen de modaliteiten van de huisvuilophaling en -inzameling te regelen.

Dat tot de huishoudelijke afvalstoffen ook de door de Vlaamse Regering daarmee gelijkgestelde afvalstoffen moeten worden gerekend, dient gelet op wat voorafgaat niet ter zake.

Zelfs mocht de bestreden bepaling de draagwijdte hebben die de verzoekende partij eraan geeft, dan nog is er geen discriminatie. Niets belet immers de overheid een openbare dienst in de functionele betekenis, toe te vertrouwen aan een openbare dienst in de organieke zin. De verzoekende partij vergelijkt onvergelykbare toestanden.

A.5.2. De Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) is een dienstgewijze gedecentraliseerde instelling van het Vlaamse Gewest waarvan de decreetgever de bevoegdheid, met inbegrip van het nemen van kapitaalsparticipaties, bepaalt en het toezicht regelt. In geen enkele hypothese is de OVAM verplicht te participeren in particuliere ondernemingen. De grief van de verzoekende partij betreft een loutere opportuïteitskwestie, zodat de grief niet ontvankelijk is.

Voor zover de grief wel ontvankelijk zou zijn, is ze niet gegrond, vooreerst omdat zij onvergelykbare toestanden vergelijkt. De Vlaamse Milieuholding is immers een overheidsinstelling, die onmogelijk met een privé-onderneming kan worden vergeleken wanneer het gaat om een maatregel die op afvalverwerking betrekking heeft. Wanneer de overheid voor het uitvoeren van haar beleid overheidsinstellingen opricht en/of met taken van algemeen belang belast, behandelt zij die instellingen *ipso facto* anders dan privé-ondernemingen.

Voor het overige mist de grief deels feitelijke grondslag en is zij ongegrond.

De OVAM kan slechts optreden wanneer het privé-initiatief ontoereikend is, want anders bestaat er, gelet op het gehanteerde subsidiariteitsbeginsel, geen behoefte aan overheidsoptreden. Wanneer in dat geval de Vlaamse Milieuholding optreedt, zou het niet verantwoord zijn de OVAM hetzelfde te laten doen en het initiatief van de Vlaamse Milieuholding te doorkruisen. Wel kan de OVAM dan meewerken aan het initiatief van de Vlaamse Milieuholding, omdat er in dat geval geen gevaar van doorkruising bestaat. Wanneer de OVAM afzijdig blijft, kan de Vlaamse Milieuholding nog steeds in de privé-sector participeren. Nog steeds in de hypothese van ontoereikend privé-initiatief, maar bij gebrek aan initiatief van de Vlaamse Milieuholding, maakt artikel 43, § 1, duidelijk dat de OVAM kan optreden, al dan niet in samenwerking met of door participatie in privé-ondernemingen.

Hieruit vloeit voort dat de door de verzoekende partij in haar verzoekschrift geschetste hypothesen niet

beantwoorden aan de werkelijkheid. Er zijn slechts drie mogelijke (combinaties van) hypothesen : toereikend, respectievelijk ontoereikend privé-initiatief, waarbij in het laatste geval een onderscheid gemaakt moet worden naargelang de Vlaamse Milieuholding een initiatief neemt of niet. Doch ook wanneer de OVAM afzijdig blijft, kan in elke hypothese door een overheidsinstelling geparticipeerd worden in privé-ondernemingen waarvan de activiteiten bijdragen tot de verwezenlijking van het afvalstoffenbeleid. De grief mist dus tenminste gedeeltelijk feitelijke grondslag.

De grief is ook ongegrond omdat niet kan worden ingezien hoe het gelijkheidsbeginsel de decreetgever zou verhinderen de handelingsvrijheid van een van hemzelf afhingende openbare instelling te beperken.

Memorie van antwoord

A.6.1. Het nieuwe artikel 15, § 1, van het decreet van 2 juli 1981 beoogt niet enkel de ophaling, maar tevens de inzameling van afvalstoffen, wat ruimer is. Verder worden ook de met huishoudelijke afvalstoffen gelijkgestelde afvalstoffen, die een zeer ruime categorie vormen, onder de verantwoordelijkheid van de gemeenten geplaatst en aan de vrije markt onttrokken. Voor die laatste categorie van afvalstoffen verliezen de bedrijven hun vrijheid van handelen en moeten zij als onderaannemer van de gemeente of van een vereniging van gemeenten optreden.

Er is geen reden om in het algemeen belang de inzameling en ophaling van afvalstoffen aan een overheidsdienst toe te bedelen; enkel een goede ophaling en inzameling is in het algemeen belang. Er bestaat dan ook een manifeste ongelijkheid met de privé-ondernemingen.

A.6.2. De participatiemogelijkheden van de OVAM zijn sterk ingeperkt door het nieuwe artikel 43, §§ 1 en 2, van het decreet van 2 juli 1981, dit in strijd met het doel van die bepalingen. Hierdoor wordt de privé-sector gediscrimineerd ten aanzien van de Vlaamse Milieuholding en haar dochterondernemingen. De OVAM heeft niet de vrije keuze wanneer of met wie zij kan samenwerken, zelfs niet wanneer dit in het algemeen belang is of met het oog op de realisatie van de beleidsplannen. Dit is in strijd met wat in de memorie van toelichting wordt gezegd.

Wanneer er een initiatief van de Vlaamse Milieuholding is, wordt elke samenwerking van de OVAM met de privé-sector onmogelijk, zelfs in het geval dat het initiatief vanwege de Vlaamse Milieuholding ontoereikend is. Dat is volstrekt in strijd met het gelijkheidsbeginsel, daar de samenwerkingsmogelijkheden van de privé-ondernemingen volledig afhankelijk worden gesteld van een initiatief vanwege de Vlaamse Milieuholding, zonder dat het belang, het nut of de degelijkheid van dat initiatief kan worden getoetst.

Bovendien kan de Vlaamse Milieuholding steeds samenwerken met de OVAM, waardoor een fundamentele ongelijkheid ontstaat ten nadele van de privé-ondernemingen die enkel kunnen participeren wanneer er geen initiatief is vanwege de Vlaamse Milieuholding. Het gegeven dat de Vlaamse Milieuholding een overheidsinstelling is en met taken van algemeen belang belast is, sluit niet uit dat het onderscheid dat tussen de Vlaamse Milieuholding en de privé-ondernemingen wordt gemaakt met betrekking tot de samenwerkingsmogelijkheden, discriminatoir zou kunnen zijn. Dat is wel degelijk het geval. Het gebruikte onderscheidingscriterium berust immers niet op een objectieve en redelijke verantwoording rekening houdend met het doel en de gevolgen van de regeling.

De mogelijkheid die voor de Vlaamse Milieuholding bestaat om altijd samen te werken met de OVAM is niet op redelijk verantwoorde motieven gesteund. Er is een niet gegronde ongelijkheid tussen de privé-ondernemingen en de Vlaamse Milieuholding wat betreft de samenwerkingsmogelijkheden met de OVAM.

- B -

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

B.1. Wanneer een vereniging zonder winstoogmerk zich op een collectief belang beroept, is vereist dat haar maatschappelijk doel van bijzondere aard is en, derhalve, onderscheiden van het algemeen belang; dat dit belang niet tot de individuele belangen van de leden is beperkt; dat het maatschappelijk doel door de bestreden norm kan worden geraakt; dat dit maatschappelijk doel werkelijk wordt nagestreefd, wat moet blijken uit de concrete en duurzame werking van de vereniging, zowel in het verleden als in het heden.

B.2. Het maatschappelijk doel van de v.z.w. Beroepsvereniging van Afvalverwijderaars is in artikel 3 van haar statuten als volgt gedefinieerd :

« a) haar leden vertegenwoordigen in elk overleg en in alle onderhandelingen die zij zal voeren met de overheid, de pers of industriële partners;

b) het onderzoek naar de best mogelijke oplossingen voor de milieubescherming aan te moedigen, in overleg met de bevoegde overheid en de bevolking;

c) te helpen bij de vorming van een beter begrip van de hedendaagse en toekomstige aspecten van de problematiek van de afvalverwijdering en de plaats van die problematiek in het leven en het milieu van de mens.

De taken van de ' B.V.A.V. ' zullen toegespitst zijn op :

het nastreven en instandhouden van een opbouwende dialoog met de bevolking en met de voor het afvalbeheer bevoegde overheid;

het geven van objectieve informatie en het sensibiliseren van de publieke opinie voor de problematiek van de afvalverwijdering;

het bestuderen van nieuwe reglementeringen en programma's voor strategische planning;

de bekommernis van de opname, in de decreten en reglementen van de Europese richtlijnen op het vlak van de milieubescherming;

het opmaken van een code om tot het beroep toegelaten te kunnen worden;

het opmaken van een deontologische en gedragscode;

het nastreven en instandhouden van een dialoog met de bestaande beroepsfederaties of verenigingen op Europees, nationaal en regionaal niveau;

het oprichten van een ontmoetings-, informatie- en bezinningsplatform voor de leden;

het uitvoeren van alle studies die op de afvalsector betrekking hebben. »

B.3. Uit de doelomschrijving van de verzoekende vereniging zonder winstoogmerk blijkt dat zij de belangen behartigt niet alleen van haar leden doch ook van het geheel van de ondernemingen die werkzaam zijn in de sector van de afvalverwijdering en -verwerking. Zij heeft derhalve belang bij de aanvechting van bepalingen die zulke ondernemingen ongunstig zouden kunnen raken.

B.4. Het beroep van de v.z.w. Beroepsvereniging van Afvalverwijderaars is ontvankelijk.

Ten gronde

Ten aanzien van het eerste middel

B.5. Artikel 15, §§ 1 en 2, van het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, vervangen bij artikel 4 van het decreet van 20 april 1994, luidt :

« § 1. Elke gemeente draagt er, al dan niet in samenwerking met andere gemeenten, zorg voor dat de huishoudelijke afvalstoffen op regelmatige tijdstippen worden opgehaald of op andere wijze worden ingezameld.

§ 2. Onverminderd de bepalingen van dit decreet worden de ophaling en inzameling van huishoudelijke afvalstoffen bij gemeentelijk reglement geregeld. »

De verzoekende partij voert aan dat die bepalingen de ondernemingen die werkzaam zijn in de sector van de afvalverwijdering discrimineren ten opzichte van de gemeenten.

Afgezien van de vraag of de gemeenten, met betrekking tot de ophaling of inzameling van afvalstoffen, wat een taak van algemeen belang is, in voldoende mate vergelijkbaar zijn met privé-ondernemingen die op hetzelfde terrein werkzaam zijn, stelt het Hof vast dat artikel 15, §§ 1 en 2, van het decreet van 2 juli 1981, vervangen door de bestreden bepalingen, de gemeenten geenszins de verplichting oplegt om zelf in te staan voor de ophaling of inzameling van huishoudelijke of ermee gelijkgestelde afvalstoffen. Die bepalingen hebben als enige draagwijdte de gemeenten verantwoordelijk te stellen voor die ophaling of inzameling en hun op te dragen de modaliteiten ervan te reglementeren. Zij beletten niet de concrete uitvoering van de ophaling of inzameling toe te vertrouwen aan privé-ondernemingen. Het middel berust op een verkeerde lezing van de aangevochten bepalingen.

B.6. In zoverre het middel zou zijn gericht tegen de mogelijkheid die de Vlaamse Regering heeft om bepaalde afvalstoffen gelijk te stellen met huishoudelijke afvalstoffen, moet worden vastgesteld dat de Vlaamse Regering die bevoegdheid niet ontleent aan de aangevochten bepalingen, maar wel aan artikel 3, § 2, 1°, van het decreet van 2 juli 1981, vervangen bij artikel 4 van het decreet van 20 april 1994.

B.7. Uit wat voorafgaat volgt dat het eerste middel niet kan worden aangenomen.

Ten aanzien van het tweede middel

B.8.1. Artikel 43, §§ 1 en 2, van het decreet van 2 juli 1981, vervangen bij artikel 4 van het decreet van 20 april 1994, luidt :

« § 1. Wanneer dit nodig is voor de uitvoering van het geldende afvalstoffenplan, milieubeleidsplan of sectoraal uitvoeringsplan en het privé-initiatief ontoereikend is om de doelstellingen van het afvalstoffenbeleid, zoals bepaald in artikel 5 van dit decreet, te verwezenlijken, en bij ontstentenis van een initiatief langs de Vlaamse Milieuholding, kan de OVAM inrichtingen voor de verwijdering of nuttige toepassing van afvalstoffen oprichten, overnemen en exploiteren, alsook participeren in ondernemingen waarvan de activiteiten bijdragen tot de verwezenlijking van voormelde doelstellingen.

§ 2. De OVAM kan, op vraag van de Vlaamse Milieuholding of van één van haar dochterondernemingen, meewerken aan en participeren in initiatieven van de Vlaamse Milieuholding zoals bedoeld in § 1. »

De verzoekende partij voert aan dat die bepalingen, die de mogelijkheden tot participatie van de OVAM regelen, een discriminatie instellen tussen de Vlaamse Milieuholding, enerzijds, en «het privé-initiatief», anderzijds.

B.8.2. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij beweert, sluit het bestreden artikel 43 in geen enkele hypothese uit dat de OVAM, wanneer zij een initiatief mag nemen, privé-ondernemingen in haar activiteiten betreft.

Ongeacht het feit dat het middel op een verkeerde lezing van de bepaling lijkt te steunen, kan aan de hand van de uiteenzetting ervan niet worden uitgemaakt ten aanzien van wie en in welk

opzicht de verzoekende partij in de uiteengezette hypothesen zou zijn gediscrimineerd.

B.9. Het middel kan niet worden aangenomen.

Om die redenen,

het Hof

verwerpt het beroep.

Aldus uitgesproken in het Nederlands, het Frans en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 12 juli 1995.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

L. De Grève